

կամ կիրք մը ներկայացընելով կտաւի կամ մարմարիոնի վրայ, ի-
րենց մեր վրայ ըրած ազդեցութիւնն ալ վայրկենական կ'ըլլայ: Եւ
որովհետեւ այս կերպ յիշատատկարան մը անբաժանական է և յա-
ջորդութեան անընդունակ ամեննեին, և հետեւաբար անայլայլելի՝ նը-
կատմամբ կերպարանաց և կրից, չենք դառնար նկատել զոյն մարդով
որ այնչափ մեղի հաճելի երեցած էր: Իսկ ճարտասանութիւն և բա-
նաստեղծութիւն բոլորովին ներհակ արդիւնք կ'ընծայեն մեղի, կամ
խօսէ կամ դրէ՛ բառից նշանագրութեամբ: Որչափ որ ասոնք յաջոր-
դաբար գործողութիւններ և կրքեր կը ներկայացընեն, աստիճանա-
բար յառաջ կ'երթան, և հետզհետէ կ'ածին, այնչափ ալ իրենց զա-
նազան և մերթ ընդ մերթ ցնցմամբ՝ կ'անդրադարձընեն շարունակ
մեր հոգւոյն մտադրութիւնը՝ սրտի միջոցով, զգացողութիւննիս եր-
կայն ատեն դործադրութեան կը զբաղեցընեն, կ'ազնուացընեն զայն
և փոփոխ և զգայուն կ'ընեն գեղեցին ներկայութեամբ:

Հարտնակելի

Հ. Թ. Թովուառ

ԱՇՈՒԽՆ ԵՒ ՄԵԽԱՏՈՒՆ

Զեռքը կիթառ, արխուր Աշուղ
Երգեր կ'երգէր յոյժ սըրտաբուղխ.
Աչքերը փակ չէին տեսնար,
Նա զըսնէ զուռ հաց կը մուրար:
Կողդոջ ազդու և մեղմ՝ ձայնով
Կիթառին հետ դաշնակելով.
Նա լըսողաց սըրտերուն խոր
Կ'արթընցընէր կիրք նորանոր,
« Ողորմեցէք, տէրք և տիկնայք նազելի,
« Թող գութ շարժէ ձեր սիրտ իմ բաղդ եղկելի.
« Աստուծոյ լըսն ինձի համար է խաւար,
« ԱՇ ձեր դէմքեր, աւաղ, ափսոս չիմ տեսնար,
« Ողորմեցէք տընանկ անլոյս աղքատին
« Ար՝ լուսի մէջ օր մի հանգիլ ձեր հոգին: »
« Դուք ունիք աչք, տուն, ընտանիք, շատ բարիք.
« Պնտէր զըլիսին կը պակսի տուն և հացիկ,
« Զեմ գանգատել, գիտեմ Տիրոջն աղքատաց
« Կը պակասէր զըլիսոյն ներքն շատ հեղ բարձ:
« Ողորմեցէք տընանկ անլոյս աղքատին
« Ար՝ լուսի մէջ օր մի հանգիլ ձեր հոգին: »
« Վայելեցէք երկնաւորին տուրք, պարգև: »

« Ա. մի մոռնաք դուք , յիշեցէք . կայ վերև
 « Աղքատաց աւըն և մեծատանց դատաւոր ,
 « Որոյ առջն ըսկայ հարուստ չըքաւոր :
 « Ողորմեցէք տընանկ անլոյս աղքատին
 « Որ՝ լուսի մէջ օր մի հանգչի ձեր հոգին :
 « Զըլինի թէ անլոյս մինաք դուք անդին ,
 « Ելանելով ի մուժ խաւարն արտաքին ,
 « Եւ լընէք դուք . Չուր ծարաւին շը տուիք ,
 « Մերկ , քաղցածին մի պա . առ հաց , հանդերձիկ .
 « Ողորմեցէք տընանկ անլոյս աղքատին
 « Որ՝ լուսի մէջ օր մի հանգչի ձեր հոգին : »
 Մի անողորմ , խելքէ թեթեւ Մ'եծատուն
 Ուշ զընելով օր մի սորա երգերուն
 « Ա. յդպէս , ասաց , լըսողներուն վախ տալով ,
 « Կարծես ժողվել ըստակ անհամ երգերով ,
 « Քու չար սըրտիդ պատիժն առել ես արդէն
 « Փոփան երգի , մուրա անցնող դարձողէն : »
 Այս խօսքերէն Աշուղին սիրտը խոցուած
 Մի լուրջ ձեռվ այս ծանր խօսքերը ասաց .
 « Մարդ խարելու միտք չունիմ ես ,
 « Ողորմութիւն տուր՝ թէ կ'ուզես .
 « Կոյր լինելուս համար հարկ չէ
 « Որ՝ դադարիմ ես երգելէ .
 « Զէ որ կոյր էր և Հոներ .
 « Ա. ինչ երգեր նա կ'երգէր : »

Հ. Քերոզիք Վ. Գոհենեսին

ՈՒՂԵՐՁ

ԱՌ ՑԱՐԳԱՅԱՎԱՏԻՒ ՀԱՐՄ ՄԻՒԹԱՐԵԱՆ ՈՒԽՏԻՆ

Բարւոյն՝ վսեմին , եւ գեղակիրթ ճըշմարտին
 Ենայ սիրահար . ես պատանի դեռ անմեղ
 Որոշեցի լըսել զըրդմանցն իմ սըրտին ,
 Ուր ըզգայի գեղոցն ճաշակ քաղցր համեղ :

Բայց ոտայր ինձ նոցա վայելքն հոգեսփոփ ,
 Ուսումն եւ մարզ պատանեկիս սիրազգաց ,